Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ei datū posse omia facere q̃ ds fac̃. ne omps & p hoc ds pu
tarēt. Verumtam̄ forte nec potentiā faciendi omia ei
pstare potuit ds. & si potentiā faciendi aliq̃ q̃ ñ facere
pot̃. Sed g̃ aia a omia q̃ ds iubo di. q̃ liqdi & psenti
omī creata ostēplatur. ut ei unita iq̃ etiā angli & q̃
di s & q̃ futura s cognoscunt. Quom intelligenda sint
q̃dam uba ambrosii sup lucam.

Sed si aia illa ñ habet tantā potentiā quantā & ds. nec
hō assūpt tantā potentiā q̃ntā & ds. q̃m g̃ intelligit
illud ambrosii sup lucā. u angls de nascituro filio ugi
nis ait. hic erit magn & filiatussimi uocabit. Non ido
m q̃t erit magn q̃ ante partū ugnis magn ñ fuerit.
s; q̃a potentiā quā di filiī naturalit habet hō erat extīre
acceptur. ut una sit psona hō & ds. Ecce apte die q̃ hō
erat acceptius extīre potentiā quā habuit di filiī natalit.
s; si hō acceptius erat illa potentiā. g̃ t psona t nata hois.
S; psona ñ. q̃a semp habuit & habet. g̃ nata. Si nata. g̃ aia.
Nā de carne estat q̃ accipe ñ posset. Ad q̃ dicim illud esse
accipiendū de psona. s; ñ iq̃ntū e di. imo iq̃ntū e psona
hois. Vna e enī psona di & hois. filiī di & filiī hois. q̃ iq̃ntū
e di psona. semp & natalit omipotentiā habuit. s; in q̃ntū
e hois. ñ semp fuit. Illa g̃ psona q̃ semp fuerat di. futa
erat psona hois. & sedm hoc q̃ futa erat hois psona. ac
ceptura erat extīre potentiā quā natalit & semp ha
buerat iq̃ntū di psona e. Sedm hanc distinctionē illtd
& similia sane possunt accipi. q̃ distincto i plib q̃stionū